Čtvrtek, 8. července 2010

Zimbabwe, zejména případ Faraie Maguwua

P7_TA(2010)0288

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. července 2010 o Zimbabwe, zejména o případu Faraie Maguwua

(2011/C 351 E/19)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá četná předchozí usnesení o Zimbabwe, z nichž poslední bylo přijato dne 17. prosince 2008 ([1]),

— s ohledem na společný postoj Rady 2010/92/SZBP ze dne 15. února 2010 ([2]), kterým se do 20. února 2011 obnovují restriktivní opatření vůči Zimbabwe uložená společným postojem 2004/161/SZBP ([3]), a na nařízení Komise (ES) č. 1226/2008 ze dne 8. prosince 2008 ([4]), kterým se mění společný postoj,

— s ohledem na závěry zasedání Rady pro zahraniční věci o Zimbabwe ze dne 22. února 2010 a na závěry 10. politického dialogu ministrů EU a Jihoafrické republiky o Zimbabwe, který se konal dne 11. května 2010,

— s ohledem na předchozí rezoluce OSN o krvavých diamantech, a zejména na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1459 (2003) o kimberleyském systému certifikace,

— s ohledem na Kimberleyský systém certifikace (KPCS), který od svých členů vyžaduje potvrdit, že surové diamanty neslouží k financování ozbrojených konfliktů,

— s ohledem na Africkou chartu lidských práv a práv národů, jíž Zimbabwe ratifikovala,

— s ohledem na komuniké sedmého plenárního zasedání Kimberleyského systému certifikace (KPCS), které se dne 5. listopadu 2009 konalo v namibijském Swakopmundu, zejména na jeho body 13, 14 a 22,

— s ohledem na schůzi Kimberleyského systému konanou mezi zasedáními ve dnech 21. až 24. června 2010 v izraelském Tel Avivu,

— s ohledem na Dohodu o partnerství z Cotonou uzavřenou mezi EU a zeměmi AKT, která byla podepsána dne 23. června 2000,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Zimbabwe je dobrovolným členem Kimberleyského systému certifikace, který umožňuje svým členům prodávat surové diamanty na legitimním mezinárodním trhu za předpokladu, že tento obchod neslouží k financování ozbrojených konfliktů,

B. vzhledem k tomu, že Kimberleyský systém se v současné chvíli nezabývá porušováním lidských práv,

C. vzhledem k tomu, že podle odhadů by se Zimbabwe mohlo během několika příštích let stát jedním z největších producentů diamantů, dosáhne-li diamantové naleziště Marange (Chiadzwa) v provincii Manicaland plného rozvoje, a jeho příjmy by mohly dosahovat výše miliard eur,

([1]) Přijaté texty, P6_TA(2008)0640.
([2]) Úř. věst. L 41, 16.2.2010, s. 6.
([3]) Úř. věst. L 50, 20.2.2004, s. 66.
([4]) Úř. věst. L 331, 10.12.2008, s. 11.

D. vzhledem k tomu, že Zimbabwe se v listopadu roku 2009 v namibijském Svakopmundu zavázalo k tomu, že podnikne řadu kroků, aby těžbu diamantů v Marange uvedlo v soulad s Kimberleyským systémem certifikace,

E. vzhledem k tomu, že na schůzi Kimberleyského systému konané mezi zasedáními ve dnech 21. až 23. června 2010 v Tel Avivu se nepodařilo dosáhnout konsensu o možném zahrnutí otázek lidských práv do Kimberleyského systému,

F. vhledem k tomu, že mnohé mezinárodní nevládní organizace (včetně Human Rights Watch, Global Witness a Partnerství pro Afriku a Kanadu) vyslovily vážné znepokojení nad stavem lidských práv v Chiadzwě, zejména v souvislosti s jejich porušováním příslušníky zimbabwských bezpečnostních jednotek,

G. vzhledem k tomu, že Farai Maguwu, zimbabwský občan a zakladatel/ředitel Střediska pro výzkum a rozvoj, nevládní organizace se sídlem v provincii Manicaland, upozornil na skutečnost, že se státní bezpečnostní jednotky v několika zimbabwských diamantových nalezištích, zejména v Chiadzwě, dopustili vážného porušení lidských práv,

H. vzhledem k tomu, že Farai Maguwu byl zatčen zimbabwskými úřady dne 3. června 2010 na základě obžaloby, že zveřejnil informace poškozující zimbabwský stát, a od té doby je zadržován za špatných podmínek, jsou mu upírány nezbytné léky, právo na řešení případu soudcem do 48 hodin po zatčení, a právo být na propuštění na kauci,

1. žádá okamžité a bezpodmínečné propuštění Faraie Maguwua a odsuzuje podmínky, za nichž byl zatčen a je zadržován;

2. trvá na tom, aby zimbabwské úřady dostály svým povinnostem, k nimž se v rámci Kimberleyského systému zavázaly na setkání ve Swakopmundu, a plně demilitarizovaly diamantová naleziště v Marange a zavedly rázná opatření na zachování práva a pořádku způsobem, který respektuje práva místních obyvatel;

3. žádá, aby při přezkumu Kimberleyského procesu byly řádně zohledněny zásady lidských práv;

4. trvá na tom, aby zimbabwská vláda využila značných příjmů, které těžba diamantů v Chiadzwě nepochybně přinese, na obnovu zimbabwského hospodářství jako celku a na financování odvětví zdravotnictví, vzdělávání a sociální oblasti, které jsou v současné době podporovány mezinárodními dárci, a za tímto účelem naléhavě vyzývá vládu, aby vytvořila diamantový svěřenecký fond, který by sloužil zimbabwskému lidu;

5. vyzývá zimbabwskou vládu, aby se své zemi zaručila a potvrdila neomezené právo na svobodu projevu, aby nevládní organizace (jako například Středisko pro výzkum a rozvoj Faraie Maguwua) mohlo svobodně vyjádřit své názory, aniž by mu hrozilo stíhání a věznění;

6. žádá, aby Kymberleyský systém zajistil, aby poradce pro Zimbabwe mohl své úkoly vykonávat zcela nezávisle, čestně a s ohledem na lidská práva;

7. vyzývá Jihoafrickou republiku a Společenství pro rozvoj jižní Afriky (SADC), aby ve svém vlastním zájmu i v zájmu Zimbabwe a širšího regionu jižní Afriky aktivně podpořily opětovné nastolení demokracie v Zimbabwe a respektovaly zásady právního státu a lidská práva zimbabwského lidu; konstatuje, že Mugabe a jeho blízcí přívrženci i nadále velkou měrou brání procesu politické a hospodářské obnovy a usmíření v Zimbabwe a rozkrádají jeho hospodářské zdroje pro vlastní prospěch;

8. vítá nedávnou aktualizaci (z února 2010) seznamu osob a subjektů napojených na režim prezidenta Mugabeho, kteří mají zakázán vstup na území EU; zdůrazňuje, že tato restriktivní opatření jsou zaměřena výhradně na prvky zimbabwského režimu a nebudou mít žádný dopad na zimbabwský lid jako celek;

9. zdůrazňuje význam dialogu mezi Evropskou unií a Zimbabwe a vítá pokrok, kterého bylo v tomto směru dosaženo;

10. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, vládám členských států a kandidátských zemí, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Evropské komise, vládám a parlamentům Zimbabwe a Jihoafrické republiky, spolupředsedům Smíšeného parlamentního shromáždění EU-AKT, orgánům Africké unie včetně Panafrického parlamentu, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi SADC, úřadujícímu předsedovi Kimberleyského systému (Izrael) a generálnímu tajemníkovi Společenství národů.

Venezuela, zejména případ Maríi Lourdes Afiuniové

P7_TA(2010)0289

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. července 2010 o Venezuele, zejména o případu Marie Lourdes Afiuniové

(2011/C 351 E/20)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o situaci ve Venezuele, zejména na usnesení ze dne 11. února 2010, 7. května 2009, 23. října 2008 a 24. května 2007,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že samostatnost a nezávislost jednotlivých mocí (moci soudní, zákonodárné a výkonné) je základem každého demokratického státu, v němž vládne ústavní pořádek,

B. vzhledem k tomu, že dne 10. prosince 2009 vyšetřující soudkyně v Caracasu Maria Lourdes Afiuniová v souladu s venezuelskými právními předpisy a na základě stanoviska pracovní skupiny OSN pro nezákonné zadržování propustila z vazby k vyšetřování na svobodě (za přísných omezení včetně odebrání cestovního pasu) Eligia Cedeña, který byl ve vyšetřovací vazbě od února 2007,

C. vzhledem k tomu, že podle venezuelského práva je délka vyšetřovací vazby maximálně dva roky a že soudkyně Afiuniová vydáním tohoto rozhodnutí dodržela základní práva chráněná venezuelským i mezinárodním právem,

D. vzhledem k tomu, že soudkyně Afiuniová byla bez jakéhokoli obvinění okamžitě zatčena přímo v soudní budově pracovníky DISIP (Ředitelství pro zpravodajství a prevenci) a dne 12. prosince 2009 byla převezena do INOF (*Instituto Nacional de Orientación Femenina*, Nápravný institut pro ženy), věznice s nejpřísnější ostrahou, v níž je i nyní, více než šest měsíců po zatčení, zadržována v podmínkách, které i nadále ohrožují její fyzické i duševní zdraví, protože až 24 spoluvězeňkyň sama odsoudila za trestné činy jako zabití, nezákonné obchodování s drogami a únosy; vzhledem k tomu, že během vazby byla terčem urážek, výhrůžek, slovních i fyzických napadení a útoků, při nichž jí šlo o život,

E. vzhledem k tomu, že dne 11. prosince 2009 ji prezident Hugo Chávez v projevu přenášeném televizí označil za lotra a požadoval, aby jí nejvyšší státní zástupce uložil maximální možný trest, a dokonce naléhal na Národní shromáždění, aby přijalo nový zákon, který by zpřísnil tresty za tento druh jednání a bylo by možné jej uplatnit se zpětnou účinností,